

[Ritta Ahm.]

at tage ændringsforslaget tilbage eller helt at afvise venstres lovforslag. Der er intet som helst nyt i fru Aase Olesens ændringsforslag, som indenrigsministeren ikke kan dispensere fra i dag, men at bind sig til en ordning helt til 1980-81, som selv tandlæger ikke mener lever op til den standard, der kræves, det er efter min mening det rene nonsens. Der er ikke fuld enighed i gruppen for mine synspunkter, idet der er to, som vil stemme for ændringsforslaget.

Så vil jeg gerne lige til sidst sige til det, fremskridtspartiet kom med, nemlig at det var en socialisering, at hvis det er på denne måde, man bruger ordet socialisering, så kan det ikke skræmme mig. Jeg vil hellere kaldes socialist, når det er til fordel for barnets tarv, end jeg vil stå som det modsatte, nemlig at være reaktionær.

Aase Olesen (RV):

Udgangspunktet for det radikale venstres arbejde i udvalget med denne sag har været de to hovedpunkter, som jeg nævnte ved første behandling, for det første at den løsning, vi ville være med til at finde, skulle tage hensyn til effektiviteten af børnetandplejen, og for det andet at vi ønskede at tage hensyn til de kommuner, som har et rimeligt ønske om at have en mere fleksibel børnetandplejeordning end den, der alene går ud på oprettelse af kommunale børnetandplejeklinikker. Men jeg vil gerne understrege, at jeg også ved første behandling sagde, at vi ikke accepterede venstres udgangspunkt, som jo var hensynet til den private tandlægepraksis i de kommuner, der endnu havde dispensationsordninger. Udvalgsarbejdet har så sandt for dyden ikke været noget at råbe hurra for. Vi har her fået demonstreret de korslagte arnes politik, som jo er kommet vældig på mode her i det sidste par uger.

For nogle få dage siden så vi det omkring boligsikringen. Da var det venstre, der ikke var til at hugge og stikke i, og nu er det her socialdemokratiet, som ikke har været til at få i tale.

Der er ingen saglig grund til, at dette forslag nu skal afgøres med ganske få stemmer, og vi kan ikke være bekendt, at vi herinde skal afgøre denne sag på ganske få stemmer.

Indenrigsministeren har været over 2

måneder om at svare, og mine spørgsmål var i hvert fald stillet med det ganske klare sigte at lave et fornuftigt kompromisforslag, som vi alle sammen kunne være tjent med at gå ind for. Derfor kan det altså ikke hjælpe, at den socialdemokratiske ordfører bebrejder mig, at ændringsforslaget er kommet sent. Det kom præcis så hurtigt, det kunne komme, og jeg har endda selv beklaget, at det kom så sent.

Det vil også være den socialdemokratiske ordfører bekendt, at da vi skulle diskutere, hvorvidt det var rimeligt at få denne sag ned i salen nu her i de allersidste dage, eller vi skulle foretrække at vente og afgive en beretning og så forpligte os til at tage det op meget hurtigt i starten af næste samling, så gik vi ind for at lave en beretning — det tror jeg at den socialdemokratiske ordfører kan bekræfte — nemlig fordi vi fandt ud af, at ellers ville denne sag blive afgjort med ganske få stemmer til den ene eller den anden side, og det mener vi som sagt ikke nogen kan være tjent med.

Det er ganske interessant at konstatere, at de, der i virkeligheden var skyld i, at denne sag nu er til anden behandling, det var kristeligt folkeparti, som med sit daværende udvalgsmedlem gik ind for, at der skulle skrives betænkning, og som også i betænkningen har sagt, at partiet går ind for dette ændringsforslag. Ganske vist blev der vist sagt, at man gerne så venstres forslag gennemført uden vores ændringsforslag, og det forstår jeg i og for sig at både fremskridtspartiet og venstre også gerne havde set, men man har altså både fra kristeligt folkepartis side i udvalget og fra de øvrige partiers side accepteret den udformning, lovforslaget nu har fået. Det er jo i virkeligheden en ny udformning, vi har givet det.

Når vi så i dag hører kristeligt folkeparti sige, at dette her er det radikale venstres forsøg på at slå den kommunale børnetandpleje i stykker, så må man nok sige, at det forekommer at være en noget ejendommelig opførsel af partiet. Jeg kan altså forstå, at der dog er nogle, der vil stemme for forslaget i dag.

Vi har diskuteret Vestsjællandsrapport i det uendelige til første behandling, og vi har også haft ganske korte meningsudvekslinger om det i udvalget. Jeg kan altså ikke lade være med at more mig over, at det skal